

21.5.2025

Dnro 55/2025

Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo.mmm@gov.fi

Lausunto luonnoksesta Suomen karhukannan hoitosuunnitelmaksi

Yleistä

Karhun kannanhoitosuunnitelman valmistelu on tehty virkavalmisteluna. MTK näkee merkittävänä puutteena, ettei sidosryhmillä ja kentän toimijoilla ole ollut mahdollisuutta laajemmin osallistua asian valmisteluun. Vuoden 2022 jälkeen on tapahtunut merkittäviä muutoksia sekä karhukannassa että lainsäädännössä. Päivitetystä kannanhoitosuunnitelmassa tehdään pitkävaikutteisia linjauksia kuten suotuisan suojelutason viitearvon ja kannanhoitoalueiden määrittely sekä kannanhoidollisen metsästyksen kohdentaminen.

1. Karhukannan hoitosuunnitelman päätavoitteet

Suomen karhukannan hoitosuunnitelman päätavoitteina on säilyttää karhukanta suotuisalla suojelutasolla ja ottaa samalla karhukannan hoidossa huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset vaatimukset ja vaikutukset sekä alueelliset erityispiirteet. Tavoitteena on myös ylläpitää karhukannan ihmisarkuutta.

MTK katsoo, että päätavoitteet on hyvin määritelty, kun niihin lisätään myös karhun aiheuttamien vahinkojen vähentäminen. Karhujen pihakäyntien määrä on viimeisen parin vuoden aikana kasvanut merkittävästi, mikä osoittaa todella huolestuttavaa kehitystä ihmisarkuuden vähentyessä.

Laaja-alaisen kannatettavien tavoitteiden ja esitettyjen toimenpiteiden välillä on huomattava ristiriita. Keskeinen puute on se, että kannanhoidollista metsästystä esitetään toimenpiteenä vain itäiselle alueelle, joka on alle 10 % Suomen pinta-alasta.

Luonnoksen mukaan karhukannan hoitosuunnitelmassa yhtenä tärkeänä teemana on edelleen monilajinen kannanhoito, joka tarkoittaa suurpetojen kohdalla suurpetojen ja niiden saaliseläinten välisten vuorovaikutusten huomioimista kannanhoidossa ja sen suunnittelussa. Lähestymistavassa korostetaan myös sitä, että karhukannan hoitoon liittyviä kysymyksiä ei voida tarkastella erillään suhteessa muihin suurpetoihin.

Monilajisen kannanhoidon näkökulma on tärkeä. Erityisesti tulee tarkastella suurpetojen kokonaismääriä kannanhoitoalueilla ja kokonaisvaikutusta alueeseen sekä lajien että sosiaalisen ja taloudellisen kestävyyskannalta. Edellä mainituista yleisperusteluista huolimatta luonnoksessa monilajisen kannanhoidon näkökulma on käytännössä rajautunut tarkasteluun hirvieläinten ja karhukannan suhteesta.

Monilajisen kannanhoidon nimissä Suomen tiheimmän suurpetokannan alueelle Pohjois-Karjalaan esitetään hirvikannan kasvattamista suurpetojen ravinnon turvaamiseksi. Tämä on MTK:n näkemyksen mukaan täysin väärä valinta karhukannan hoidossa.

Viitearvon määrittäminen Suomen karhukannalle

Esityksen perusteluiden mukaan Suomessa ei ole laadittu karhukannan elinvoimaisuusanalyysia ja siten ei ole määritetty pienintä elinvoimaista kantaa. Tämän vuoksi esitetään vertailuperusteisen lähestymistavan kautta karhun suotuisan suojelun tason viitearvoksi 1400 yksilöä. Suomen karhukannasta on esitetty luonnoksessa seuraavia vertailutietoja:

1) Suomen karhukanta vuonna 1995 Suomen liittyessä EU:n jäseneksi yli 700 yli yksivuotiaasta yksilöä. 2) Suomen karhukanta oli ennen karhukannan vähentymiseen johtanutta metsästyksen alkamista 1860-luvun lopussa arviolta 655–1352 yksilöä. 3) Karhukanta, joka luontodirektiivin 1. raportointikaudella vuosina 2001–2006 oli 800–1100 yksilöä, raportoitiin jo silloin olevan suotuisalla suojelun tasolla. 4) Ruotsissa, jonka metsäpinta-ala on lähes neljänneksen Suomea suurempi, on suotuisan suojelutason viitearvoksi esitetty elinvoimaisuusanalyysin kautta 1100–1400 yksilöä ja Ympäristönsuojeluvirasto on päättänyt suotuisan suojelutason viitearvoksi 1400 yksilöä.

Esitetyt vertailutiedot eivät tue korkeaa 1400 yksilön viitearvoa. Suomi on raportoinut EU:lle suotuisan suojelun tason toteutuneeksi karhukannan ollessa 800–1100 yksilöä. Tuohon aikaan jatkui keskeytymättömänä myös karhun metsästys, eikä EU:lla ollut huomautettavaa sen enempää metsästyksen kuin viitearvoonkaan.

Ruotsiin verrattaessa on syytä todeta, että Suomi on metsäpinta-alaltaan selvästi pienempi ja kannan elinvoimaisuuden näkökulmasta selvästi suotuisammassa tilanteessa karhupopulaation ollessa suoraan yhteydessä pitkän rajan matkalta Venäjän karhupopulaatioon.

Edellä mainituilla perusteilla MTK esittää viitearvon tasoksi 800–1100 yksilöä.

2.1. Syventyvä ja laajentuva tieto karhukannasta

2.1.1. Karhukannan seurannan turvaaminen ja kehittäminen

Kanta-arvion laadinta

Esityksen mukaan selvitetään edellytykset tuottaa vuosittaisen havaintoihin pohjautuvan kanta-arvion rinnalle populaatiomallilla tuotettu arvio kannan koosta, jotta havaintoaktiivisuuden vaihtelu ja karhun lisääntymisbiologia voidaan ottaa paremmin huomioon.

MTK tukee populaatiomallin kehittämistä. Luken tuorein karhun kanta-arvio on laadittu ensimmäisen kerran populaatiomallin pohjalta. Nyt on keskeistä varmistaa, että mallissa karhujen kokonaismäärä asettuu oikealle tasolle. Mallin luotettavuutta tulee vahvistaa tieteellisen vertaisarvioinnin kautta.

2.2. Kannanhoidolliset toimenpiteet

2.2.1. Kannanhoitoalueet

Yleistä

Suomen karhukannan kannanhoitoalueiksi esitetään poronhoitoalue ja poronhoitoalueen ulkopuolella itäinen alue, keskinen alue, läntinen alue ja eteläinen alue. Esityksen mukaan maa- ja metsätalousministeriö arvioi säännöllisesti poronhoitoalueen ulkopuolisten kannanhoitoalueiden määrää ja rajoja. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa vuosittain karhukannan kannanhoitoalueiden rajat asetuksella.

Kannanhoitoalueittaisen tarkastelun ensimmäisenä lähtökohtana on karhujen tunnettu esiintyminen Suomessa. Tarkastelun pohjana ovat Luonnonvarakeskuksen karhun kanta-arviot vuosilta 2022–2024. Karhun kanta-arvio perustuu erityisesti pentuehavaintoihin.

Kannanhoitoalueiden lukumäärä on sopiva. MTK pitää kuitenkin ongelmallisena ja tehottomana pelkästään pentuehavaintojen perusteella tehtyjä kuntakohtaisia aluerajauksia. Suurpetojen havainnoinnin ja raportoinnin määrissä on merkittäviä aluekohtaisia eroja, jotka heijastuvat nyt suoraan aluerajauksina. Karhun havaintotietojen määrä on viime aikoina lähes puolittunut, vaikka populaatiomalli kertoo karhukannan merkittävästä kasvusta metsästyksen ollessa estyneenä. Vaikka meillä olisi täysin oikea tieto pentueista, kuntatasolla vuosittaista luontaista vaihtelua pentuemääriin, syntyy esimerkiksi karhujen ikä- ja sukupuolijakaumista johtuen. Lisäksi pentueiden lukumäärä ei välttämättä kuvaa karhujen kokonaismäärää alueella.

MTK esittää, että karhun kannanhoitoalueiden rajat määritellään karhutiheyden mukaan, mutta em. kuntatasoisen tiedon epävarmuuden vuoksi alueet rajataan noudattamaan joko maakunta- tai riistakeskusalueita.

Toinen tärkeä näkökulma on mahdollisimman tehokas poikkeuslupien perusteiksi tarvittavan tiedon tuottaminen. Jos kannanhoitoalueet eivät muutu vuosittain kuntatasolla, karhun kanta-arvion esittäminen kannanhoitoalueittain mahdollistuu. Lisäksi poikkeuslupien perusteena tarvitaan mahdollisimman kattavaa tietoa vahinkojen määrästä ja esimerkiksi ihmisten turvallisuuteen liittyvistä viranomaistehtävien määrästä ja niiden kehityksestä. Jos alueiden rajoja muutetaan vuosittain, on täysin mahdotonta esittää aikasarjoja kannan ja vahinkojen kehityksestä kannanhoitoalueella. Myös alueellisten riistaneuvostojen poikkeuslupien perusteluja tukevan työn kannalta MTK:n edellä esittämä malli olisi toimivampi.

Itäinen kannanhoitoalue

Esityksen mukaan tavoitteena on, että itäisellä kannanhoitoalueella pidettäisiin yllä alueen karhukannan ihmisarkuutta ja hallittaisiin karhujen aiheuttamia vahinkoja purkamalla karhutihentymiä sekä hallitsemalla karhukannan kasvuvauhtia ja kokoa. Karhun kannanhallinnassa otetaan myös huomioon monilajinen kannanhoito ja lajien väliset suhteet.

Tavoitteet ihmisarkuuden lisäämiseksi ja karhun aiheuttamien vahinkojen purkamiseksi ovat kannatettavia. Suurpetojen kokonaismäärä huomioiden tavoitteena tulisi olla karhukannan laskeva suunta itäisellä alueella.

Esityksen mukaan itäisen Suomen kannanhoitoalueella alueellisten riistaneuvostojen tulee perustella, miten hirvitiheystavoitteiden asettamisessa ja tiheystavoitteiden seurannassa on otettu huomioon alueen karhukanta ja monilajisuus.

Kannanhoitosuunnitelmassa esitetään käytännössä, että hirvikantatavoitteita tulisi korottaa suurpetojen suojelemiseksi tällä Suomen tiheimmän suurpetokannan alueella. MTK torjuu jyrkästi tämän esityksen vääränä suunnan valintana suurpetojen kannan hoidossa ja hallinnassa. Alueella, missä suurpetoja on paljon, esitetään lisättäväksi niiden ravinnon määrää, mikä johtaa siihen, että saamme alueelle vielä enemmän suurpetoja, jolloin ravinnon tarjonnan lisääminen on jälleen tarpeen.

Hirvikantatavoitteiden asettamisessa ja hirvikannan koossa keskeistä on liikenteen ja metsätalouden vahinkojen ja hirvikannan yhteensovittaminen. Lisäksi metsätalous on uusien haasteiden edessä ilmastomuutokseen sopeutumisessa, mikä pakottaa lisäämään männyn ja lehtipuiden osuutta metsän uudistamisessa, mikä puolestaan kasvattaa merkittävästi hirvivahinkoriskiä jo nykyisillä kannoilla.

Kannanhoitosuunnitelman painopiste tällä alueella tulee olla suurpetokantojen hallinnassa. Itäisen alueen osalta tulisi suunnitelmassa esittää, mitkä ovat nykyiset karhu-, susi-, ilves- ja ahmakannat tällä alueella ja miten kannat ovat kehittyneet viime vuosina.

Lisäksi esitetään käynnistettäväksi hirvien aiheuttamien metsävahinkojen ennaltaehkäisemiseksi hanke, jossa jalkautetaan tietoa riistametsänhoidon menetelmistä, jotka ottavat huomioon hirvieläimet.

MTK pitää hanke-esitystä kannatettava, mutta sillä ei ole merkittävää roolia karhukannan hoitosuunnitelman kanssa.

Toisena hankkeena esitetään käynnistettäväksi hirvivahinkojen korvausjärjestelmän kehittämistä siltä osin, että määritellyillä alueilla voitaisiin maksaa metsävahinkojen korvaukset suurempina (esim. puolitoistakertaisina) nykyisen järjestelmän puitteissa. Tällainen alue on esimerkiksi Pohjois-Karjala, missä korkeammilla hirvivahinkokorvauksilla voitaisiin kompensoida hirvikannan tiheyden nostoa, mikä osaltaan tukisi tiukasti suojellun karhun ja (muiden suurpetojen) suojelua.

MTK pitää hirvivahinkojen korvausjärjestelmän uudistamista kannatettavana ja tärkeänä. Sillä ei kuitenkaan ole sanottavaa merkitystä karhukannan hoitosuunnitelman kanssa. On virheellistä arvioida, että 50 % korkeammilla hirvivahinkokorvauksilla kyettäisiin kompensoida ne vahingot, jotka aiheutuvat korkeammista hirvikannoista. Samalla on syytä esittää kysymys, miten korvattaisiin henkilö- ja materiaalivahinkojen lisäys liikenteessä. Lisäksi on aivan selvää, että jos suurpetojen takia metsissä ja liikenteessä aiheutetaan aiempaa enemmän vahinkoja, vaikutus yleiseen mielipiteeseen suurpetoja kohtaan muuttuu entistäkin kielteisemmäksi.

Kannanhoitosuunnitelman luonnoksessa todetaan myös, että monilajisessa kannanhoidossa ja tavoitteenasettelussa tulisi huolehtia, että suurpedoilla on riittävästi ravintoa suhteessa niiden kannan kokoon ja että hirven metsästys säilyy virkistyksellisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti merkittävänä vapaa-ajan viettomuotona.

Viittaamme edellä hirvikannan kasvattamisesta esitettyihin näkökohtiin. Alueella, jossa suurpetokanta on Suomen tihein, on tarpeetonta ja kohtuutonta esittää riittävän ravintomäärän turvaamista metsätalouden ja liikenteen vahinkojen kustannuksella.

Lisäksi tulee huomioida, että jos peto- ja hirvikantaa korotettaisiin edelleen, luonnon monimuotoisuus kärsii entistäkin enemmän kuusettumisen lisääntyessä ja lehtipuiden osuuden laskiessa.

Metsästysmahdollisuuksien turvaaminen on huono perustelu liikenne- ja metsävahinkojen lisäämiselle alueella, missä jo nykyiselläänkin maksetut hirvivahinkokorvaukset ovat Suomen suurimpia. On syytä myös huomioida, että hirven metsästyksen estyminen Pohjois-Karjalassa koskee vain muutaman kunnan aluetta. Hirven metsästysmahdollisuuksia tulee palauttaa kohtuuttoman suureksi kasvaneen suurpetokannan leikkauksella.

MTK vaatii, että kannanhoitosuunnitelmassa keskitytään olennaiseen eli suurpetokantojen hallintaan sekä suurpetojen ja hirvieläinten aiheuttamien vahinkojen vähentämiseen eikä niiden lisäämiseen.

Keskinen kannanhoitoalue

Luonnoksessa tavoitteeksi esitetään, että keskisellä alueella karhukannan tiheys on sellaisella tasolla, että karhun aiheuttamat vahingot ja haitat ihmistoiminnoille pysyvät kohtuullisella tasolla. Lisäksi tavoitteena on, että keskinen alue tukee edelleen karhukannan levittäytymistä länteen ja etelään karhuille sopiville elinympäristöille.

Luonnoksen mukaan seurataan alueen karhutihentymien kehittymistä ja puretaan niitä tarvittaessa kannanhoidollisella metsästyksellä ylläpitämällä siten karhukannan ihmisarkuutta, ehkäisemällä karhujen kielteisiä vaikutuksia ihmistoimintoihin ja tukemalla siten karhujen sekä ihmisten rinnakkaineloa alueella. Karhun kannanhoidollisessa metsästyksessä asetetaan tarvittaessa metsästystä rajoittavat naaraskiintiöt, jotta varmistetaan alueen karhukannan tuottokyky ja levittäytymispotentiaali.

MTK on erittäin huolestunut siitä, että keskistä kannanhoitoaluetta koskevat vahinkojen hallintaan ja ihmisarkuuden ylläpitoon esitetyt tavoitteet ja esitetyt toimenpiteet ovat vakavassa ristiriidassa. Alueella vallitseva karhukanta on kokonaisuutena niin vahva, että säännöllinen kannanhoidollinen metsästys on välttämätöntä säännöllisenä toimenpiteenä erityisesti ihmisarkuuden vahvistamiseksi ja vahinkojen välttämiseksi.

On kohtuutonta ja uhkarohkeaa esittää, että keskisen Suomen kannanhoitoalueella ylläpidetään korkeampaa karhukantaa, jotta levittäytyminen länteen voi tapahtua.

Myös naaraskiintiöiden asettaminen vaikeuttaisi merkittävästi metsästyksen toteutusta. Käytännössä sukupuolen määrittäminen on mahdollista vasta kaadetusta saaliista. Korkea ja naarasvoittoinen kanta merkitsisi entistäkin suurempaa riskiä vaarallisille ihmisen ja pentueen kohtaamisille keskisen Suomen alueella.

Läntinen ja eteläinen kannanhoitoalue

Esityksen mukaan tavoitteena läntisellä alueella on, että läntisellä alueella karhukanta saa kasvaa ja levittäytyä karhuille sopiviin elinympäristöihin.

Esityksen mukaan tavoitteena eteläisellä alueella on, että karhukanta saa kasvaa ja levittäytyä alueelle niille sopiville elinympäristöille. Tavoitteena on, että karhukannan levittäytyessä luodaan edellytykset karhujen hyväksymiselle ja arvostamiselle ennakoivalla viestinnällä ja vahinkojen ennaltaehkäisyllä.

MTK torjuu esityksen karhukannan kasvattamisesta tiheällä susikanta-alueella Länsi-Suomessa. Monilajisen kannanhoidon näkökulmasta suurpetopaine on jo nykyisellään kohtuuton näillä alueilla. Myös eteläinen ruuhka-Suomi tulee jättää karhukannan kasvattamistavoitteiden ulkopuolelle. Kannanhoidollinen metsästys tulee kohdentaa myös läntiselle – ja eteläiselle kannanhoitoalueelle ja painottaa kaatolupien määrä huomioiden karhukannan tiheys sekä kokonaisvaltainen alueen petopaine.

2.2.2. Kannanhoidollinen metsästys

Esityksen mukaan kannanhoidollisella metsästyksellä tarkoitetaan karhukannan kokoon, kannan kasvuun ja alueellisiin tiheyksiin vaikuttamista suunnitelmallisella kannanvaihteluihin reagoivalla metsästyksellä ottaen huomioon karhukannan vaikutukset alueella.

Toimenpiteenä esitetään, että kannanhoidollinen metsästys on tarpeellinen toimenpide etenkin itäisellä kannanhoitoalueella. Keskisellä kannanhoitoalueella seurataan alueen karhutihentymien kehittymistä sekä puretaan niitä tarvittaessa kannanhoidollisella metsästyksellä. Arvio metsästyksen tarpeellisuudesta arvioidaan vuosittain karhukannan kanta-arvion vahvistamisen jälkeen. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksen suurimmalla sallitulla saalismäärällä varmistetaan metsästyksen kestävyys ja että karhukanta säilyy suotuisalla suojelutasolla.

Viitaten aiempaan esitettyyn kannanhoidollinen metsästys on välittömästi tarpeellinen toimenpide huomattavasti laajemmalla alueella kuin vain itäisen Suomen kannanhoitoalueella. Suotuisan suojelun taso turvataan poikkeuslupien määrän mitoituksella, joka tulee tehdä huomioiden karhukannan tiheys eri kannanhoitoalueilla.

MTK huomauttaa, että eduskunnassa on keväällä 2025 käsitelty metsästyslain 41 §:n muuttamista koskevaa hallituksen esitystä, jonka tavoitteena on nimenomaan suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen käynnistäminen. MTK on ollut toiveikas ja arvioinut, että lakimuutos toisi todennäköisimmin helpotusta juuri karhun osalta. Näin ollen MTK on hämmästynyt siitä, että lakimuutoksesta huolimatta karhun kannanhoitosuunnitelma lähtee rajoittavasta näkökulmasta, jonka mukaan kannanhoidollista metsästystä olisi tarpeen harjoittaa vain itäisellä kannanhoitoalueella. MTK:lle on epäselvää, miksi muuttuneen lainsäädännön myötä karhun kannanhoidollisen metsästyksen käynnistämistä ei lähdetä heti yrittämään laajemmalla alueella, kun metsästykselle on ilmeinen tarve sekä laajaa tukea niin yhteiskunnassa yleensä kuin poliittisestikin.

2.3. Karhun ja karhun kannanhoidon hyväksyttävyyys

2.3.1. Vahinkojen ennaltaehkäisy

Esityksen mukaan Suomen riistakeskus huolehtii siitä, että karhuvahinkojen ennaltaehkäisyyn käytettäviä suojausmateriaaleja on riittävästi välitettäväksi.

Suomen riistakeskus neuvoo mehiläistarhaajia ja maataloustuottajia karhun aiheuttamien vahinkojen ehkäisyssä. Kehitetään suojaustoimenpiteiden kohdentumista potentiaalisimmille riskialueille.

Materiaalien saatavuudesta on tärkeä huolehtia. Lisäksi tulee varautua niiden kasvavaan kysyntään.

Esityksessä todetaan, että laiduneläinten suojaamiseen tarkoitettujen sähköaitojen osalta on periaatteena ollut jo pitkään niin sanottu kustannusvastaavuusperiaate. Tämä tarkoittaa sitä, että Suomen riistakeskus harkitsee tapauskohtaisesti kohteen suojaamisesta valtiolle aiheutuvia kustannuksia suojeltavan edun arvoon. Jos suojeltavan kohteen arvo on pienempi kuin sen suojaamiseen kohdistettavan tuen arvo, kohteen suojaaminen julkisin varoin ei ole perusteltua.

MTK katsoo, että tätä ennakkosuojausten kynnystä tulee madaltaa. Jokaiseen ennakkosuojaustapaukseen liittyy maaseutuyrittäjän merkittävä omarahoitusosuus aitojen rakentamisen ja ylläpidon kustannuksista. Yksikään yrittäjä ei hae hoidettavakseen tarpeettomia kustannuksia.

Maa- ja metsätalousministeriö avasi vuonna 2022 riistavahingot.fi-sivuston, jossa on kaikkien saatavilla tietoa suurpetojen aiheuttamista vahingoista. Tiedot suurpetojen aiheuttamista vahingoista päivittyvät sivustolle ajantasaisesti ja niiden sijoittumista voi tarkastella kartalta. Sivusto on osa Suomen susikannan hoitosuunnitelmaan kirjattua Riistavahinkokeskus-hanketta, jossa tavoitteena on perustaa sähköinen palvelu, mihin kootaan yhteen paikkaan riistaeläinvahinkoja koskeva tieto.

Riistavahingot.fi sivuston avaaminen oli erinomainen edistysaskel vahinkotietojen hallinnassa ja kehityksen seurannassa. MTK esittää, että sitä kehitetään myös siltä osin, että järjestelmään tilastoituisivat kaikki suurpetojen aiheuttamat vahingot. Nyt tilastoista jäivät ulkopuolelle esimerkiksi vakuutusten perusteella korvatut tapaukset.

2.3.2. Vahinkojen korvaaminen

Esityksessä todetaan tavoitteena, että karhun aiheuttamat kotieläin-, viljelys-, mehiläis- ja henkilövahingot korvataan täysimääräisesti.

Tavoite on hyvä. Nykytilanteessa tämä tavoite ei kuitenkaan toteudu. MTK esittää suurpetojen aiheuttamien vahinkojen korvausjärjestelmän uudistamista. Korvausten piiriin tulee ulottaa vahinkotapauksesta aiheutuvat kaikki todelliset kustannukset. Nykyjärjestelmä ei korvaa elävien ja tapettujen eläinten etsinnästä, vahingoittuneiden eläinten, usein viikkoja kestävästä, lääkintätyöstä eikä raatojen hävittämisestä aiheutuvia kustannuksia. Myös poikkeuksellisen arvokkaiden siitoseläinten normaalia korkeampi arvo jää korvaamatta.

Esityksessä todetaan, että riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaaminen valtion varoista on moniulotteinen asia. Vuonna 2022 vahvistetun hoitosuunnitelman päivitystyön aikana tehdyn kansalaiskyselyn mukaan ainoastaan 5 % vastaajista oli sitä mieltä, että karhujen aiheuttamia vahinkoja ei tulisi korvata valtion varoin kenellekään, millään tavoin. Toisaalta kovin korkeat korvaustasot voisivat vaikuttaa siten, että motivaatio karhujen aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisytyöhön vähentyisi.

MTK ei pidä esitettyä näkemystä korkeista korvaustasoista kovinkaan asiallisena, eikä tunnista tämän tyyppistä vaaraa liian korkeista korvaustasoista.

2.3.4. Riistaneuvostot ja sidosryhmäyhteistyö

Esityksen mukaan alueelliset riistaneuvostot arvioivat vuosittain sidosryhmiä kuultuaan karhukannan hoitosuunnitelman tavoitteiden ja toimenpiteiden toteutumista alueellaan.

Lisäksi on todettu, että on perusteltua antaa alueelliselle riistaneuvostolle mahdollisuus esittää oma näkemyksensä poikkeuslupien suuntaamisen tarpeesta alueellisen riistatalouden näkökulmasta. Alueellisen riistaneuvoston tulee antaa näkemyksensä ja mielipiteensä karhun kannanhoidon onnistumisesta tarkastelemalla alueensa riistataloudellista kokonaiskuva ja karhun vaikutuksia tähän kokonaisuuteen.

On tärkeää antaa alueille mahdollisuus arvioida tilannetta ja esittää tulevaisuuden tavoitteita.

MTK pitää kuitenkin tärkeänä, että riistaneuvostot eivät arvioi tilannetta pelkästään riistatalouden näkökulmasta. Koska arviointia edeltää myös sidosryhmäkuuleminen, tulee tilannearvio tehdä kattavasti alueen taloudellisesta, sosiaalisesta ja kulttuurisesta näkökulmasta.

Helsingissä toukokuun 21. päivänä 2025

MAA- JA METSÄTALOUSTUOTTAJAIN KESKUSLIITTO MTK R.Y.

Marko Mäki-Hakola
metsäjohtaja

Timo Leskinen
kenttäjohtaja